

מאורעות הפיסגה עשויים להשפיע במידה רבה על תוצאות הבחירות לנשיאות ארצות-הברית. הם ינחיתו מכה רבה על הפרסטיג' של אייזנהואר וניכסון, שהסכימו ללכת לפיסגה רק כדי לספוג סם עלבונות. נקודה זו תנוצל במלואה על-ידי המועמדים הדמוקרטים, שבראשם עומד עתה דזאק קנדי, בעל הסיכויים הרבים ביותר. לעומת זאת

עשויים הרפובליקאים לטעון כי כרושצ'וב נהג כפי שנהג, רק כדי להזיק לרפובליקאים, וכי הצעתו הראשונה לדחות את הפיסגה בשמונה חודשים, נבעה מן התקווה כי עד אז ישלום באמריקה נשיא דמוקרטי. טענה זו עשויה

לשמש נשק חזק בידי הרפובליקאים, שירמזו שכל המצביע בעד הדמוקרטים עושה כרצון המנהיג הסובייטי.

הימים פראנצ'ים פאוארם לא יחזור במהרה לביתו. הוא יועמד למשפט, ולמרות שיהיה איום לדון אותו למיתה, יוטל עליו עונש-מאסר ארוך. קרוב לנואי שיחזור למולדתו אחרי שיצצה חלק קטן ממאסרו. הנימוק

העיקרי לא-יחזרתו הקרובה, מלבד ההתחשבות בדעת-הקהל הסובייטית — מניעת האפשרות שגילה פרטים סודיים על הפלתו.

ה"כ מפא"י בכה אירלסטון תורחק מהנהלת מחלקת החברות של המפלגה. הטיולק יבוצע בלחצו של מזכיר המפלגה, יוסף אלמוגי, הדורש כי בבה תסתפק בתפקידה בכנסת. מקומה של בבה בארגון החברות יתפס על-ידי עסקנית מפא"י לילי כהן, כיום מזכירת החוג לדוברי

אנגלית של המפלגה.

חלק מעסקני הצ"כ יכוונו את חיצייהם בוועידה הקרובה

העם

תרופת הפלא

בעולם של טילים ופצצות-מימן זקוק הי אש הקטן — בציקאגו, בקיבו ובחיפה — לתרופת-פלא שהוא יכול לתלות בה תקוות מיסתוריות. היא נמצאה באגדה רבת-זמנה של ועידת-הפיסגה. כאשר ראשי העולם יוועדו יחד, אומר לעצמו האיש הקטן, הרי יסולקו איכשהו כל אי-ההבנות, יחוסלו הבעיות השנויות במחלוקת ויקום השלום עלי אדמות.

לרוע המזל, כוזבת תרופה זו ככל תרוי פות-הפלא. מכל אגדות העולם המודרני, אגדת וועידת-הפיסגה היא הרחוקה ביותר מן המציאות.

אין משה קפמים. בלחמת חמות וקרות אינן נופעות מא-הבנות. מקורן ב" ניגודי-אינטרסים יסודיים. את הניגודים ה" אלה אין לסלק במטה-קסמים. אפשר רק לגשר על פני פשרות עדינות וחולפות, לצמצם את זירות המאבק, לפתור בעייות חלקיות.

אין מכשיר רע יותר למשימה זו מאשר

ללכת בדרך זו בהגיעו לפיסגה. כראש מדינה בעלת עוצמה צבאית אדירה, לא יכול היה להרשות לעצמו להראות סימני חולשה, להימנע מנקיטת הצעדים הקיצוניים והתקיפים ביותר.

המנהיג הסובייטי גם לא יכול היה לוותר על ניצול הקלף התעמולתי העצום שניתן בידו, בידועו היטב כי ועידת פיסגה היא קודם כל במה תעמולתית.

ברגע שהחל הקרב על דעת-הקהל העול- מית — בשיקאגו, בקיבו ובחיפה — נאלצו כל באי-הוועידה לנקוט בקו התקיף והקיצוני ביותר. תחת להפיג אותה, התריפה הפיסגה את המתיחות, הביאה אותה לשיא שלא נודע כמותו מזה שנים.

אילו קרה כל זה לפני 20 שנה, היה העולם נאחו בפלצות של ערב-מלחמה. אם לא קרה הדבר השבוע, הרי גרמה לכך רק ההכרה כי שום אדם נורמלי לא ישגר טילים מימניים כל עוד אין דעתו נטרפת. ארבעת הגדולים עדיין גראו השבוע שפויים ביותר.

ראש הממשלה

הכועני החדש

בימי חיי הסוערים לא היה לזויד בן- גוריון זמן רב לעיין בספרים. הוא מצא הרבה יותר ענין בטכסיסים מפלגתיים וב- מאבקים מדיניים. אולם בשנים האחרונות פנה יותר ויותר לענינים שברות. התוצאה של התמסרות מאוחרת זו: הוא מסוגל לגלות בהתלהבות רבה דברים שהם מובנים מאלהים לאנשי-המקצוע מזה מאה שנים.

כאשר גילה בן-גוריון את זון קיחוט, נאם על יצירה זו באוזני כל מבקריו, שרובם קראו את היצירה בגיל 15. כאשר גילה את אפלטון, לא היה נאום שלא הזכיר את החכם היווני, שכל תלמיד גימנסיה אירופי נאלץ ללמוד על-פה בגיל צעיר. השבוע גילה דויד בן-גוריון את ביקורת המקרא וקפץ לתיד ים הכתוב בהתלהבות של חובב. הגלים ש- עורר הציפו חיש מהר את הארץ.

תליקן לעשרת הדיברות. לעתונאי ישראל, אותם כינס במיוחד לכבוד המאורע בתל-אביב, הודיע בן-גוריון הנלהב כי על סמך מחקריו האישיים הגיע לשתי מסקנות ראשיות, שפורסמו בהרחבה במהדורת ה- חדשות וביומן החדשות של קול ישראל: • ביציאת מצרים השתתפו רק ששים משפחות יהודיות.

• שאר בני-ישראל לא הגיעו כלל למצרים, אלא נשארו בארץ כנען במשך כל התקופה, ממכירת יוסף ועד יהושע. ליהודים אדוקים היה זה זעזוע נורא, כי יציאת-מצרים היא המיתוס היסודי של ה- דת היהודית, וכללת בפסוק הראשון וה- עיקרי של עשרת הדיברות: "אנכי ה' אלוהיך, אשר הוצאתיך מארץ מצרים, מבית עבדים!"

לעומת זאת, אילו מלומדים מתיים יכלו לחייך, היו מצטחקים בקברותיהם רוב חוקרי-המקרא של מאה השנים האחרונות. כי גילויו של בן-גוריון הם נחלת רוב החוקרים, מאז פורסמו לראשונה על-ידי החוקר הגרמני יוליוס ואלהאוזן, במחצית השנייה של המאה ה-19.

משה — כהן מצרי? המגמה בין החוקרים היא לאות בסיפורים עתיקים הפרוזות בלתי-מוסמכות של מאורעות אמי- תיים. לגבי הקדמונים לא היה ערך ממש למספרים, אשר נודעו רק לעשות את ה- רושם המתאיים. כאשר כתבו מחברי ה- תורה (שחיו הרבה דורות אחרי המאורע) כי ששים ריבוא יצאו ממצרים, הם לא התכוונו לקבוע דווקא 600 אלף ישראל- לים יצאו לדרך. הם רצו רק להדגיש שהיה זה מחנה רב.

גם ההנחה שהיה זה מחנה רב אינה סבי- רה. הסיבות העיקריות לכך:

• חצייהאי סיני אינו מסוגל לכלכל רבבות. מקורות-המוזון במסלול המסומן בתנ"ך דלים ביותר, מספיקים בקושי לשבט בודאי ממוצע.

• יציאת מצרים אינה מוזכרת בשום מקור מצרי. מכאן שהיה זה מאורע מקר- מי קטן, שלא עשה רושם רב בחצר פרעה. מי — וכמה — יצאו ממצרים? ה- דעות חלוקות ביותר. הדעה הדמונית מכר- לן: משה בן-עמרם היה כוהן מצרי, שיצא למדבר עם קבוצה קטנה של כוהנידת- מצריים אחרים, אשר נרדפו על-ידי עמיתיהם. בגלל סטיה בדעותיהם.

דעה מתונה יותר: היוצאים היו בני שבט בודאי מארץ-ישראל, שהסתגלו לאזור- (המשך בעמוד 7)

„אדוני ראש-הממשלה, מישהו בא להתלונן“

של המפלגה נגד ח"כ יוסף פנימי. בידי עסקנים אלה מצוי חוזר פנימי, שספיר העביר בין אזהדיו לקראת הבחירות הפנימיות, ואשר בו כתב כי אין הבדל מעשי בין מפא"י והצ"כ.

אחדות-העבודה תוציא עלון פנימי, שיוקדש בעיקר לשאלת הפער בשכר. למרות הפקפוקים בצמרת המפלגה, שאחיים מחבריה מציעים להצניע את המאבק נגד הדישה הפופולארית להגדלת הפער, החליט ישראל גלילי לפרסם בסאון בשם: מערכות-עבודה, שיתמוך בחיסול הפער.

חוקת תנועת-החרות תשונה. אחרי שעורכי-הדין שטיפלו במשך שנתיים בבעיה לא הצליחו להציע חוקה חדשה, חיבר שופט בית-הדין של המפלגה, הרב מרדכי ליסמן, חוקה חדשה, שתיכנס כנראה לתוקפה בסוף השנה. קשיים כספיים יעכבו את פתיחת המגבת הנפרדת של תנועת-החרות בארצות-הברית. ח"כ יעקב מריזור, העוסק בעניני הכספים של המפלגה, נסע לחו"ל למצוא מקורות-מימון לרשימה, לקיום מנגנון

המפלגה בחו"ל. הקשיים הכספיים יעכבו גם את נסיעתו של מזכיר תנועת-החרות

אברהם דרורי, שתפקידו להכין את ביקור ח"כ מנחם בגין בראשית השנה הקרובה בארצות-הברית. בקשר עם קשיים אלה עשויים לחול שינויים במחלקה הכספית של המפלגה: הח"כים נחום לוי ו בנימין אבניאל, יצורפו למחלקה זו.

פיר על חיי הסטודנטים עלול להסעיר בחורשים הקרר כיום את ישראל. הספר, שנכתב על-ידי בנימין זאב יפת, נותן תיאור כמעט אוטנטי על חיי הסטודנטים, כולל חייהם האינטימיים.

המאבק על השמעת המוסיקה של ריכרד ואגנר ייכנס לשלב חדש. אחרי שמירת תליאבי בטילה השבוע הרצאה שנועדה לטהר את שמו של ואגנר מהאשמת האנטי-שמיות והטרנס-נאציות, יעברו חסדי הקומוניזטור להתקפה, יוכיחו בין השאר כי ואגנר דרס בשעתו בתוקף כי ביצוע הבכורה של פרסיפאל, תבוצע על-ידי המנצח היהודי הרמן לוי.

שמות של רחובות יופיעו בקיבוצים, לפי הוראה חדשה של שרי-הפנים, שיחייב קיבוצים להציב שלטי-רחובות ולמספר את הבתים.